

Irena Kutyłowska, Stanisława Hoczyk-Siwkowa

Szczebrzeszyn, woj. zamojskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 257

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nieliczne ułamki naczyń wczesnośredniowiecznych z ok. połowy XIII wieku, których dotychczas nie znajdowano na stanowisku. W warstwie próchnicy pierwotnej trafiają się oprócz w/w także ułamki naczyń kultury przeworskiej i łużyckiej.

Materiały z badań z roku 1981 znajdują się w PAK PP PKZ O/Poznań.

Badania będą kontynuowane.

SZCZEBRZESZYN
woj. zamojskie

Uniwersytet im. Marii
Curie-Skłodowskiej
Zakład Archeologiczny
w Lublinie

Badania prowadziły dr Irena Kutylowska i dr Stanisława Hoczyk-Siwkova /autorka sprawozdania/. Finansował Urząd Miasta i Gminy w Szczebryeszynie. Trzeci sezon badań. Zamek późnośredniowieczny. Osada i cmentarzysko wczesnośredniowieczne.

W wyniku wykopalisk prowadzonych w latach 1978-1979 stwierdzono różnorodne użytkowanie wzgórza zamkowego, począwszy od wczesnego średniowiecza /jama zasobowa z VII w., ziemianka mieszkalna z X w., cmentarzysko szkieletowe z XII-XIII w./, aż do czasów współczesnych. W obecnym sezonie wykopy założono przy pozostałościach zamku oraz w miejscu aktualnie używanego dojścia na wzgórze. Eksplorację przeprowadzono w 12 wykopach, przebadano łącznie 65,9 m².

W wykopach przy zamku /XVI A C, XVII A C, XX/, poniżej warstw rumowiskowych, powstałych w czasie destrukcji i przebudowy budynku z XVI-XIX w., odkryto mury wykonane z łatwo tutaj dostępnego margla wapiennego. Mur nr 1 zorientowany był N-S, zbudowany z kamieni obciosowanych łączonych zaprawą wapienną w układzie warstwowym, dość regularnym. Grubość muru wynosiła 80 cm, poziom stopy na głębokość 2,80, posadowiony był na calcu. Czas jego powstania datować można wstępnie na XIV w., został on zniszczony od strony N przez fundament starszej fazy obecnego stojącego budynku tzw. "baszty".

Nad sposobem ufortyfikowania wzgórza przeprowadzono obserwacje w wykopach XIX, XXI-XXIII. Dwa pierwsze zostały założone na przedłużeniu linii muru kamiennego, widocznego w zerwanej pionowo, wschodniej skarpie wzgórza. W obu odkryto zamiast ciągłego muru, dwa kamienne "słupki", oddalone o 2,80 m jeden od drugiego. Wymiary pierwszego, eksplorowanego w wyk. XIX wynosiły 1,70-1,40 m na linii E-W oraz 1,30-1,40 na linii S-N, natomiast drugiego 1,75-1,80 i 1,80 m. Stanowiły one część umocnień zamkowego "fortalicjum" otoczonego ponadto głęboką fosą ze śladami zastoisk wody /wykop XVIII/.

Badania będą kontynuowane.